

In **Spraakwater** spreekt iemand – van BN'ers tot politici en van sportvissers tot wetenschappers – zich uit over thema's rond vis en sportvisserij. Deze maand is dat **Magda Nelen**, bestuurslid Jeugdzaken bij HSV Leeuwarden.

TEKST: STEVEN VAN DER GAAG > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

ZEEUWSE 'JUF' IN FRIESLAND

De geboren Zeeuwse Magda Nelen (67) verhuisde tien jaar geleden naar Friesland en voelde zich dankzij Hengelsportvereniging Leeuwarden direct thuis. Met hart en ziel maakt ze de Friese jeugd warm voor de hengelsport. En als het éven kan, zit ze met haar maatjes Henk Houwerzijl (77) en Herman Stek (87) langs de waterkant.

“**W**at er laatst gebeurde, dat is haast niet te geloven. Een eind probeerde een vis op te eten.” Magda vertelt het met dezelfde verbaasde blik die ze toen moet hebben gehad. “Maar hij weet niet hoe”, vervolgt ze haar verhaal. “Hij heeft het visje in zijn bek en slaat er mee op het water om het in stukjes te krijgen. Dat lukt natuurlijk niet. Ik zit al meer dan zestig jaar aan het water, maar dit had ik nog nooit meegemaakt. Hè Henk?” Henk schudt zijn hoofd, hij heeft andere problemen: zijn gezichtsvermogen gaat achteruit. Hij krijgt de dobber niet aan de lijn. “Kun je even helpen, Magda?”, klinkt het terwijl hij behoedzaam naar haar toe stieftelt.

‘DE PLONS’

Links van Magda tuurt Herman geconcentreerd naar zijn dobber. Zo zit het drietal altijd aan het water, met Magda in het midden. Een visdag begint altijd 's ochtends met een grondige analyse van het weerbericht. “We zijn namelijk mooi-weer-vissers”, zegt Magda met een gulle lach. De wind – die in de rug moet staan – bepaalt welke stek ze kiezen. Vandaag zitten we op de plek van Simon, vernoemd naar de oudvoorzitter van HSV Leeuwarden die in het rijtje huizen aan de vaart woont. Een andere keer wordt het ‘de brug’, of ‘de plons’. “Daar is Henk ooit in het water gekukeld”, zegt Magda. “Nadat hij op een emmer is gaan staan hebben we hem eruit

kunnen trekken.” Henk kan er zelf nog steeds het hardst om lachen. Zijn dobber zit inmiddels goed.

HERINNERINGEN

Hoewel Magda, Henk en Herman alle drie een trui van HSV Leeuwarden dragen, is Magda een vreemde eend in de bijt. Haar tongval ver-raadt haar wortels: Zeeuws-Vlaanderen, Sas van Gent. “Op vierjarige leeftijd ging ik al met pa mee achterop de brommer, maar we gingen ook vaak met de hele familie op pad”, herinnert Magda zich nog goed. “Vader, moeder, broer Henk en ik.” Denkend aan haar familie ziet ze zichzelf aan het water zitten. Aan het Kanaal van Gent naar Terneuzen, de Westerschelde, op de

camping in Mierlo en zelfs tussen de zware industrie in het Botlek-gebied. “Daar zat veel paling. Mijn moeder was de fanatiekste. Dan begon het te schemeren en wilde iedereen naar huis, maar zei zij: ‘Nog een uurtje.’”

TUPPERWARE-DOOSJE

Magda tovert tussen haar spullen een smoezelig Tupperware-doosje tevoorschijn. “Kijk, deze is van mijn vader geweest. Die neem ik altijd mee.” Ze opent het ding en laat haar vingers langs een dobber, een tangetje en een roestig blinkertje gaan. “Zo is hij er toch altijd nog bij.” Magda's broer overleed veel te jong na een verkeersongeluk, maar de navelstreng met Zeeland is niet helemaal doorbroken. “Met zijn zoon Tonny en zijn dochtertje Milou ben ik onlangs nog gaan vissen.” Op haar smartphone toont ze een filmpje van het meisje dat haar eerste vis vasthoudt. “Ze zei: ‘Opa Nelen en opa Henk zitten op een wolk en sturen de visjes naar mij’. Nou, dan houd ik het niet droog hoor.”

OP HAAR GEMAK

Magda wendt zich richting haar dobber, die net ondergaat. Ze slaat mis. “Dat geklets ook”, klinkt het. Ondertussen heeft ze toch al aardig wat gevangen. “Mijn record is 74 stuks, maar van Magda winnen we nooit”, aldus Henk. Dat de geboren Zeeuwse sinds 2009 onder Friezen verkeert, dankt ze aan een reorganisatie op haar werk. In overleg met haar vriendin besloot ze naar Friesland te verhuizen. Dat Magda daar snel op haar gemak was, komt mede – misschien wel vooral – dankzij Hengelsportvereni-

Magda Nelen, bestuurslid Jeugdzaken bij HSV Leeuwarden.

ging Leeuwarden. Herman kan zich haar komst nog goed herinneren. “Na ruim veertig jaar in het bestuur zocht ik een opvolger voor de portefeuille Jeugdzaken. Iemand wees me op een enthousiaste jongedame die nieuw was in de vereniging. Dat was Magda.”

LIEFDE VOOR DE NATUUR

Inmiddels gaat ze al een aantal jaar als VISmeester langs basisscholen om de jeugd enthousiast te maken voor het vissen. Geen sinecure in een tijd van games en social media. “We hebben dit seizoen vijfhonderd hengels van Sportvisserij Nederland uitgedeeld,” zegt Magda trots. “Elk jaar probeer ik twee nieuwe scholen enthousiast te maken.” Daarbij gaat ze niet over één nacht ijs. “'s Ochtends vertel ik in de klas over de beginselen van de hengelsport en het onderwaterleven. Het hoogtepunt daarbij is doorgaans de afbeelding van een snoek die ik laat zien. Als ik vraag waar die op lijkt, geven kinderen zulke verrassende antwoorden. Een van hen zei: ‘Mijn vader, die heeft ook van die vlekken in zijn gezicht.’” Misschien heeft er altijd wel een juf in Magda gescholen: ze krijgt vaak complimenten van de

docenten dat de les zo interessant is en de kinderen geboeid hebben geluisterd. Dat niet alle kinderen mogen meedoen van hun ouders, vindt Magda jammer. “Wie vist, weet wat er onder water leeft. Zo kweek je liefde voor de natuur.”

LUISTEREND OOR

Herman heeft ondertussen de vis van de dag aan de lijn – een mooie, grote platte. Magda snelt toe met het schepnet en op Hermans trui blijft wat slijm achter zodra de brasem is teruggezet. “Niet vergeten in de was te doen als je straks thuiskomt”, zegt Magda. Herman woont alleen. De afgelopen jaren heeft hij voor zijn dementerende vrouw gezorgd. Na een kort verblijf in een verpleeghuis is ze overleden. De zorg viel hem zwaar. Vissen bood afleiding en het luisterend oor van Magda en Henk betekende een grote steun. “Zonder hen had ik het nooit kunnen volhouden”, zegt hij stellig. Na drie uur beginnen de mannen met inpakken. “Morgen weer?”, vraagt Henk. Maar Magda geniet nog van het nu. “Ik blijf nog even hoor”, zegt ze opgetogen. Net als haar moeder.